

Salberga, Eros II, Daniel Norling

Titel Eros II

Placering Salberga, t.h. om Cameleonernas lokal, närmare fängelseområdet

Text på informationsskylten:

Här vilar hästen Eros II,
som med ryttaren Daniel
Norling tog olympiskt guld
i Antwerpen 1920.
Daniel Norling var anställd på
T5 (Trängkåren) i Sala,
och tog olympiskt guld i
gymnastik 1908 och 1912.

Sten Camitz, *Minnen från Trängkåren i Sala*, Salabygdens Fornminnesförening 1969:

Eros bana kulminerade med olympisk seger

Det skulle föra för långt att här gå in på en närmare beskrivning av hästbeståndet. Jag vill blott nämna några få stamhästnamn. Den äldsta och bästa hästen jag minns var Caesar; en elegant mindre häst med oklanderlig exteriör. Hans inre egenskaper var även av den art, som brukar ge de bästa resultaten. En annan häst var fuxstoet Essie, en bländande vacker häst, kanske något nervös men med ett utomordentligt vinnande steg. Ledsamt nog fick dessa två ej visa offentligt vad de gick för. Det fick däremot Eros och Ito, Eros på prishoppningsbanan med en olympisk seger som toppunkt. Itos framgångar skedde under fälttävlingarna, där uthållighet, snabbhet och hoppförmåga krävdes. Många andra av T 5:s stamhästar hade också framgångar på tävlingsbanorna.

Namnet Ito – från den under rysk-japanska kriget legendariska japanska amiralen Ito.

Sid. 29

Spartanske Atén-gymnasten blev elitryttare

Daniel Norling – officer 1911 – var den sanne idrottsmannen, gymnast och ryttare. Redan som skolyngling var han med i Sveriges gymnastiktrupp vid Olympiska spelen i Atén 1906. Han tillhörde denna elittrupp, som även hade uppvisningar i Petersburg m. fl städer i flera år. Sedan han blivit officer, deltog han icke vidare i gymnastikuppvisningarna men han släppte aldrig gymnastiken som ett medel att hålla kroppen i trim. Hans specialitet var att gå på händerna. När han fyllde 70 år sände jag honom ett lyckönskningstelegram. Som tacksvår fick jag ett foto av honom, där han står på händerna i sitt vardagsrum. I stället för gymnastiken fick han ridningen som hobby. Redan 1913–14 genomgick han ridskolan och blev som tidigare nämnts olympisk guldmedaljör i Antwerpen 1920.

Löjtnant Daniel Norling.

Daniel Norling lärde mig de första grunderna för tävlingsridningen och vi följdes åt under alla åren på tävlingsresor och under träningsperioderna. Han behärskade den personliga systematiska träningen, som varje idrottsman måste underkasta sig. Det var därför lätt för honom att i tillämpliga delar överföra den systematiska träningen på hästen. Han var originell i sin livsföring, spartansk i vardagslag med särskild diet. Någon gång kunde han dock slå sig lös i ett glatt kamratlag, då han särskilt excellerade i att sjunga engelska visor.

Han råkaðe under träningshoppning ut för en olycka, varvid han bröt ena benet i fotleden, ett komplicerat och otäckt brott. Det tog många månader innan läkningen kom. Ändock var det den kände och skicklige lasarettsläkaren i Sala "Mille" Hedlund som skötte Norling. Efter något år måste det hela göras om, en upptagning av brottet var nödvändig. Efter allt detta blev Daniel Norling halt och rörde sig med viss svårighet.

83

het. Men trots detta fortsatte han ändå sin systematiska träning. På vintern och så länge det fanns en snösmula kvar i diken åkte han skidor, väl påpälsad. Övriga delar av året åkte han cykel, alltid iförd vinterpälisen. För den icke initierade såg det ju litet lustigt ut, en man iklädd pälsmössa och päls på cykel en varm sommareftermiddag. Jag bevarar honom i mitt minne som en prima ryttarkamrat och en god vän.